

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАБІЛЬНОСТІ ТА
БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

ПРАВОВИЙ СТАТУС СЛУЖБ У СПРАВАХ ДІТЕЙ

Дворніченко Н. О.

Юридичний факультет, Сумський державний університет

Кобзєва Т. А.

к.ю.н., ст. викладач кафедри АППФЕБ, Сумський державний університет

З огляду на сучасний стан злочинності серед неповнолітніх, а особливо у сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, особливої актуальності набувають питання, пов'язані із забезпеченням соціального захисту дітей та організацією роботи із запобігання дитячій бездоглядності, безпритульності і злочинності. У даному випадку органами, на які покладаються такі функції виступають служби у справах дітей.

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження типових положень про службу у справах дітей» служба у справах дітей обласної, Київської та Севастопольської міської держадміністрації є структурним підрозділом обласної, Київської та Севастопольської міської держадміністрації, який утворюється головою обласної, Київської та Севастопольської міської держадміністрації, підзвітний та підконтрольний відповідно голові обласної, Київської та Севастопольської міської державної адміністрації [1].

Закон України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» від 24.01.1995 р. визначає, що до основних завдань служби у справах дітей належать:

- розроблення і здійснення самостійно або разом з відповідними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, громадськими організаціями заходів щодо захисту прав, свобод і законних інтересів дітей;

- координація зусиль центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності у вирішенні питань соціального захисту дітей та організації роботи із запобігання дитячій бездоглядності;

- забезпечення додержання вимог законодавства щодо встановлення опіки та піклування над дітьми, їх усиновлення;

- здійснення контролю за умовами утримання і виховання дітей у закладах для дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, спеціальних установах і закладах соціального захисту для дітей незалежно від форми власності;

- ведення державної статистики щодо дітей відповідно до законодавства України та міжнародних стандартів;

- ведення обліку дітей, які опинились у складних життєвих обставинах, дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, усиновлених, влаштованих до прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу та соціально-реабілітаційних центрів (дитячих містечок);

- проведення роботи з соціально-правового захисту дітей, запобігання бездоглядності та правопорушенням серед них, із соціально-психологічної реабілітації найбільш уразливих категорій дітей, контроль та координація діяльності служб у справах дітей;

- здійснення з питань, що належать до їх компетенції, координації та методологічного забезпечення діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування стосовно соціального захисту

дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб із їх числа, а також забезпечення додержання законодавства щодо встановлення опіки і піклування над дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування, їх усиновлення, застосування інших передбачених законодавством форм влаштування дітей;

- сприяння розвитку різних форм виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

З огляду на законодавчо встановлений комплекс завдань служб у справах дітей, слід зазначити, що зазначеній службі відводиться неабияка роль у забезпеченні соціального захисту дітей, а також проведенні роботи по запобіганню дитячій безпритульності та бездоглядності, що, в свою чергу, надасть можливість уникнути вчиненню злочинів з боку неповнолітніх, у тому числі, і у сфері незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів.

Враховуючи аналіз досліджених матеріалів, слід погодитися з Ткаченко Ю. В. і виділити низку проблемних питань, які потребують підвищеної уваги з боку служби у справах дітей, а саме:

- розвиток сімейних форм виховання;
- подолання дитячої безпритульності та бездоглядності;
- оптимізація профілактичної роботи щодо попередження правопорушень та негативних проявів у дитячому середовищі;
- підвищення результативності проведення профілактичних рейдів «Діти вулиці», «Вокзал» та інших;
- забезпечення житлом дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклування та осіб з їх числа;
- захист майнових прав дітей тощо [3].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про затвердження типових положень про службу у справах дітей [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України від 30.08.2007 р. - Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1068-2007-%D0%BF>.

2. Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей [Електронний ресурс] : Закон України від 24.01.1995 р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/20/95-%D0%B2%D1%80/page>.

3. Ткаченко Ю. В. Служба у справах дітей в системі національного виховання України [Електронний ресурс] / Ю. В. Ткаченко // Вісник Житомирського державного університету. – 2014. – Вип. 3(75). - С. 195-200. - Режим доступу : <http://visnyk.zu.edu.ua/Articles/75/39.pdf>.